

תת"ע 2474/03/23 - קשקוש זאהי נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 2474-03-23 מדינת ישראל נ' קשקוש זאהי
תיק חיצוני: 90520991143

מספר בקשה: 2

לפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	קשקוש זאהי
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	
החלטה	

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 10.9.23.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שמאישור המסירה שהגישה המאשימה-המשיבה בדיון לתיק בית המשפט (ת/1) עולה, כי הזמנה לדיון נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש'; והמבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדיון מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ולא הציג כל ראיה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם; רע"פ 805/09 שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל).

נקבע, כי "משמעות אישור מסירה בו מצוין כי הדואר "לא נדרש", כשמה כן היא, שהמערער לא ניגש לדואר ולמעשה **נמנע מלדרוש את הדו"ח** שנשלח אליו בדואר רשום. מכאן, הנטל עובר למערער להראות כי מחדלו אינו תוצאה של הימנעות מכוונת, אלא כי מדובר **בסיבות שאינן תלויות בו**". (עפת (מחוזי חיפה) 2047-09-22 סלומן נ' מדינת ישראל, 24.10.22, פסקה 7);

ובענייננו, המבקש לא בירר את נסיבות מסירת הדו"ח, ואף לא פנה לסניף הדואר לבירור טענתו, ולפיכך, יש לראותו כמי שקיבל את ההזמנה לדיון. וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 53629-08-23 נדים סלאמה נ' מדינת ישראל (נבו 15.10.2023).

כפי שנפסק, "משמעות קבלת עמדת המבקש היא ביטול בפועל של "חזקת המסירה" כל אימת שבעל דין מצהיר - בלי תמיכה ראייתית נוספת - כי החזקה לא התקיימה בעניינו." (רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020)).

לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו (עפת (מחוזי חיפה) 27178-02-19 מאהר נ' מדינת ישראל, 21.2.19; עפ"ת (מחוזי חי') 37016-12-18 נסאר נבואני נ' מדינת ישראל; ועפ"ת (מחוזי חי') 21632-09-11 מוחמד מצאלחה נ' מדינת ישראל.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בעניינו.

טוען המבקש כי אחר נהג ברכב וצירף תצהיר מטעמו. בעניין זה נפסק, כי אין בטענה זו כדי להצביע על חשש לעיוות דין. וראו לעניין זה רע"פ 7709/13 שמעון סאסי נ' מדינת ישראל (נבו 28.11.2013), שם נקבע, כי "טענתו לפיה הוא עצמו לא נהג ברכב, אינה מבססת חשש לעיוות דין כלפיו."; וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 53629-08-23 נדים סלאמה נ' מדינת ישראל (נבו 15.10.2023).

יתרה מכך, תצהירו של מר מוחמד אבו עסבה, אשר ממנו עולה כי הוא ביצע את העבירה, הינו תצהיר סתמי, ואין מתוכו כדי להעיד באילו נסיבות היה הרכב בחזקתו ובוצעה העבירה, וכיצד זכור למגיש התצהיר מה היו מעשיו ביום 28.3.21, מעל שנתיים טרם הגשתו של התצהיר.

גם העונש שהושת על המבקש (1 חודש פסילה בפועל וענישה נלווית) הינו סביר, בהתחשב ברף החריגה מהמהירות המותרת (41 קמ"ש מעל המותר) ובעברו התעבורתי (הכולל הרשעות חוזרות בעבירות של נהיגה במהירות מופרזת, הרשעה אחרונה דומה ממרץ 2023); ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

גם הטענה בדבר הנזק שיגרם למבקש לאור המצב הקיים במדינה נטענה בעלמא, מבלי שפורטה (כגון פרטים בדבר מקום עבודתו של המבקש, ובתי החולים בהם הוא עובד ונטען שאליהם צריך להתנייד, ומיקומם ביחס למקום מגוריו).

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת. עם זאת, בנסיבות הימים, לפני משורת הדין, אני מורה כי רכיב הפסילה בפועל ייכנס לתוקפו בתוך 45 ימים מהיום.

המבקש יפקיד את רישונו עד לא יאוחר מיום 24.12.23 בשעה 10:00.

היה ולא יופקד הרישיון או תחליף הרישיון עד לאותו מועד - תיכנס הפסילה לתוקף אולם ימי הפסילה לא יימנו.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשפ"ד, 07 נובמבר 2023, בהעדר
הצדדים.